

Jesuïtes Bellvitge: “Si demanem als alumnes treball cooperatiu, els mestres l'hem d'aplicar”

Dv, 10/03/2017 per Catalunya Religió



(M. Eulàlia Muntané i Laura Mor -CR/Hospitalet de Llobregat) Educar per millorar el món. Educar com un servei a la societat. És la visió particular **Sílvia Laosa**, mestra de 6è de primària a [Jesuïtes Bellvitge - Centre d'Estudis Joan XXIII](#), a l'Hospitalet de Llobregat. Amb aquesta entrevista en vídeo reprenem una petita col·lecció de converses sobre l'educació a l'aula. I ho fem de la mà de mestres i professors que senten passió per la seva feina.

“Demanem als alumnes treball cooperatiu i els mestres això ho hem d'aplicar, som un model”. És l'hora del pati i Sílvia Laosa parla del seu dia a dia des d'una classe en calma. Però en pocs minuts torna el bullici. Jesuïtes Bellvitge ha tirat parets a terra i ha donat color a les aules. Amb la [Nova Etapa Intermèdia](#), que el centre implanta progressivament, les dues línies del curs treballen plegades. I l'entrevistada es belluga dins la classe amb dues mestres més. “Crec molt en la docència compartida, l'ajuda mútua és el secret; està molt bé que els mestres ens puguem complementar”, afirma.

Una dinàmica que Laosa només comprèn en clau de “generositat i humilitat” i amb “persones compromeses”. La seva feina va “més enllà del coneixements tècnics” i implica “uns valors humans”. Tota una dimensió que els centres religiosos promou a bastament. “És important trobar-se amb un mateix per saber-se trobar bé amb les persones amb qui convius el dia a dia”. “A l'[escola cristiana](#) aquest punt d'espiritualitat i d'interioritat és molt important”, subratlla.

“Superació i lluita: això és Bellvitge”

“Jo no sóc mestra només dels meus alumnes, moltes vegades els alumnes són els meus mestres; és un aprenentatge recíproc” afirma Laosa. Porta més de vint anys al centre i és nascuda a Bellvitge. “Al barri hi ha gent molt humil i molt generosa.

Aquests valors, l'afany de superació, de lluita, això per mi és Bellvitge i això per mi és l'escola", diu.

Reconeix que treballar amb persones implica "un desgast emocional" i que és intens: "No són màquines que desconnectes; t'emportes a casa moltes històries, moltes vides". Per això apel·la al compromís personal: "Un educador és una persona que ha de tenir vocació, que ha de viure molt intensament la professió".

Al centre la veiem entrar amb un somriure: "Al meu dia a dia arribo molt il·lusionada de saber que hi ha gent que t'espera". I conclou: "És una professió molt bonica que no canviaria per res". Mestra per vocació.